

Kelj fel és járj

(fél álomból félve ébredve)

Csak mondanám és mondanám,
ahogy az erkélyről esik a petúniám a galaxis oldalán,
hogyan áll!

Állj! Kiáltotta fel a kisherceg,
miközben elhúzott mellette egy atomi nagy (*os) felleg.
Csökkenünk mint légyporrá áporodott felemás kép,
elveszti emlékét az Istentől kapott ajándék...

(... azt hiszem most ez a tét.

Összeesküvés, felejds el hogy megfejted, paradox a lét.
Mondanom sem kell, hogy Molloy sem kereste tovább
bicikliét,

Letért, majd mégis odaért.)

És itt és most dől a csoda,
de miből legyen vacsora?
Oldalba rúg valaki lova,
azt mondja ébredj napra,
legyen gondolatnak
rendezett,
építő
sora.

Toalett, fogkrém, reggeli tea,
halványodik az éjszakai galiba.

09/2009

Lassú tánc (Ozora felé)

Csendet teremteni idebent,
(mondhatni) akaraton kívüli.
Sötétből fénybe lépni,
fűszálról harmatot fészülni,
hosszú szerelem után elterülni, majd újra felhevülni,
hagyni a vadat is kártyavár trónra ülni...

Újszülött siratók, kik megértő mosollyal figyelik,
ha valaki megpróbálja szavakkal elmesélni.

08/2009

Krisztián Hofstädter

<http://tedor.info>

a gőz pohár

Kedves, én, hogy újra látlak.

Oly rég is volt első fogadalmam,
melyet keserves kínok közt róttam saját homlokomra,
hogyan már az emlék is elpárolgott.

Lelkes, hogy én voltam a röpke órákra.

Elszáll a gond, eljő a vigadalom,
így találok meg hangom elveszett szónokomba,
egy harcoss láz szólt ott.

Álmos, hogy két napja én vagyok.

Felkelni, új nap, új *forradalom*,
hisz ez nem volt holmi bolondgomba,
csak bor akarata mi elpárolgott.

// új hét, új nap, új élmények és ehhez kell a 'fej!' MM

08/2009

Titkos hely

A vár tetején vártam.
Bagoly szemére vágytam.

Som és berek közepén,
ott áll az én hárompúpú tevéem.
Pult, asztal és oltár köszön felém,
Szöges vállsúllyal keresztezve...

... hol a felszabadító gondolat
emlékét őrző savas tenger terült el nyelvem hegyén,
ott megtudhatod, hogy az én
(te-ő mi-ti-ők, akik mindent-tévők)
miért eresztett gyökeret belém.

(Zoltánékkal ollós negyedében)

Fehér krémekben pihenő képben,
bagoly fészken pihentünk észrevétlen.

Üzenet kúszott szemünkbe ezen a télen:
Nehogy eless délben!
Még nem láttál mindent velejében.

2005

Huxley madarai

egyszer és mindenkorra ez a kör, és majd bezárul.
Mondhatom majd, hogy álmodom. Csökkent a fájdalom.

kettő bánatom, mint a fele más kép.
Hogy érthetném meg: tudóm teli ajándék.

[félsz, hogy félelmed elfásul? Manó vállamon! Utánad
kárhozom!]

[félsz, hogy meg fogsz halni. Nincs halál, nincs élet,
nincs semmi.]
figyelj! - a válaszom ennyi.

10/10/2009

Reggeli Falatok

Elkezdődött a viadal (ohm),
Kezemben a visító válasz,
Falon füst száll fel hideg hajnalon,
Bujdosik hajnal, vigadalom...
Mit gondoltál? Tán megkapod, hogy "válasz = ohm"?

Törékeny híd,
Ne ébredj a szoros szó értelmében,
Maszkjaid játszd vígan,
Hagyd, had repítsen 1. és 2. számú énem
ellenállások egyvelegében. (Jung)

Fura képeket adok? Hogy csomagolj a napra!
Találkozunk még, de most kelj fel és játssz bátor
bohócot; ne félj, ha kell, ugorj asztra!

21/12/2009

Kombinálás kevesebb, mint egy percben (Aldeburgh)

Felnyitom.

____Lázadt káoszom
agyamat át-Gyúrva szökteti _____
a fáradt Mosónő le-tovább, _
a leves-Tészta hosszúságú _
____Lábosokban főtt
hideg Zabkása, _____
és édes Alma ételek _____
Kerek, ____
____Elfogadhatatlan
____Rendszerében.

Lépj ki.

a Világűr
Hatalmas
Isten,
itt -
benn

03/10

Allegro - Lento (MW)

Ha becsukom látom, ha kinyitom fázom.
Mákom volt, hogy reppelve
elmondtad, hogy álom.

Ha lebukom, hogy csitítom,
mérgező szívem ajkadon szárad,
fodortalan modorral néz rám a víz,
mi belülről árad.

11/03/10

Válaszomra várva (MW)

Válaszomra várva
elrontott alak éget,
ős-bugyrokban igézve
eleséget remélek.

(feleséget) remélve felébredek.
Henyélni? Ó Úrnő (beléd eszek)!
... hegyként, hetykén merészkedek ...
feléd araszolok, el magány,
(válaszom) talán majom a kaján.

03/2010

Hosszan tartó pillanatnyi állapot

Rólad írni egy sort, majd kettőt,
üresbe pásztázok,
rakom le a szemfedőt.

Megosztanám e zajon túli csendet, rendet,
hajad fuvallatát érzem, élek, éreztem...
... mára már nem megy.

Tavaszt csak képlékeny szellő sejtet,
ha hagyod, egyedül elmegy.

Eljárt az idő,
maradnak kelyhek könnyel,
éjjel verset írok:
teríték hamis közönnyel.

01/2010

Varázsló

Nyári estén gyeplőt rántok, megállok.
Felocsúdtak az elhatározások.

Patkány lettem, kísérleti;
a varázsló árnyacskával vezet és etet,
eszelőst sejtet tollába fejtett vér,
halállal cimborál, időtől fél.

Lelkem megolvadt máglyában
fortyog és veret.
Vér tengerén még él.

Nyár reggelén ébredésem elkenem,
hogy játsszak.
Sötét hercegem kertemben vert sátrat,
várja, hogy éjjel újra lássak.

18/08/2010